

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

จุดไหนมีธรรมจุดนั้นมีความสุข

นอกจากนี้ไปก็ไปงานนุ่งงานท่านปัญญา หลวงตานี้ตายแหละ นอกจากนั้นก็ไปวัดป่า บ้านตาดงานท่านปัญญาแน่น รอเราอยู่แล้ว ทุกอย่างรอ ไปถึงแล้วพิจารณา ปรีक्षाหารื้อกันเรียบร้อยลงตัววันไหนก็เอาวันนั้นเลย ไม่ยาก

นี่ละดูซิพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคเหล่านี้ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยออกทั่วโลกเลย ออกเป็นประจำ สำหรับวัดเราไม่มีการเก็บการสั่งสม ไม่มีอะไรทั้งนั้น ไม่ว่าจะวัดอุไทยทานมีมากมีน้อยแจกจ่าย ส่วนที่ควรแก่ประชาชนยากจนหรือส่วนรวมก็แยกไปๆ อันไหนที่ควรแก่วัด แก้วแยกไปหมด สำหรับวัดเราไม่เคยมีเก็บสั่งสมแต่ไหนแต่ไรมา อย่างปัจจัยนี้เหมือนกัน ตั้งแต่ต้นตั้งวัดมาช่วยมาตลอด คนทุกซ์คนจน โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลเริ่มตั้งแต่ต้นแล้วนะ ที่ว่าช่วยโรงพยาบาล นี่เราพูดเอาส่วนใหญ่ที่ออกช่วย ที่เราช่วยมาเป็นพื้นฐาน ตั้งแต่สร้างวัด โรงร่ำโรงเรียนก็หลังแล้ว โรงพยาบาลเหมือนกัน สร้างมาเป็นลำดับลำดับ

ในวัดนี้เราไม่มีอะไรที่จะให้เก็บสั่งสม มีไม่ได้บอกเลย วัดมีธรรมเท่านั้น สั่งสมอรรถสั่งสมธรรม วัดชุ่มเย็น สั่งสมวัตถุเป็นไฟ ถ้างวัดได้สั่งสมวัตถุแล้วเป็นไฟเผาวัด เผาพระเผาเณร ถ้างสั่งสมอรรถธรรมแล้วเย็นไปหมด อยู่ร่วมไม่ร่วมไหนก็เย็น นั่นละธรรมอยู่ที่ไหน ไม่จำเป็นต้องหาหอบปราสาทราชมณเทียรมาเป็นที่อยู่ของผู้มีธรรม อยู่ไหนเย็นหมดผู้มีธรรม อย่างวัดป่าบ้านตาดนี่พูดตรงไปตรงมาเลย ตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งบัดนี้เรื่องวัตถุนี้ไม่ให้ยุ่ง นี่เรียกว่าอนุโลมมากนะ วัตถุในวัดป่าบ้านตาด อนุโลมมากแสนมากแล้ว เพราะคนมากเข้าทุกวัน คลื่นมนุษย์ คลื่นการคลื่นงานยุ่งเหยิงวุ่นวาย ไหลเข้ามามองไม่ทัน

วัดป่าบ้านตาดนี้ก็เรียกว่าด่านไม่อยู่พูดง่าย ๆ มันมีมากนะด่านไม่อยู่ ถ้าธรรมดาไม่ให้มี เช่นอย่างในบริเวณของพระที่บำเพ็ญสมณธรรมนั้น เรียกว่าใครไปแตะไม่ได้เลย เราขีดเส้นตายไว้เลย ห้ามเป็นอันขาด ไม่ว่าจะหญิงชายห้ามเข้าเลย เป็นบริเวณที่บำเพ็ญสมณธรรมท่านตลอดเวลา มีเกี่ยวข้องกับธุระข้างนอกก็ออกมาศาลา มีภาระงานอะไรจำเป็นที่จะช่วยกันก็ช่วยที่ศาลา เสร็จแล้วเข้าเสียบ ๆ กุฎิของพระในวัดนั้นมีแต่กระต๊อบ ๆ นะ ใครมาเห็นโก้ ๆ ช่าง ๆ ศาลานี้ โอ๊ย หูหრა พอเข้าไปข้างในแล้วเป็นอีกโลกหนึ่งนะ เราไม่ให้ทำให้หูหราอยู่ภายใน อยู่กระต๊อบอยู่ที่ไหน ๆ จิตใจหูหราแล้วเย็นหมดเลยนะ

เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายนำธรรมเข้าสู่ใจ ถ้าอยากเห็นใจที่เย็นสะดวกสบาย แล้วให้นำธรรมเข้าสู่ใจจะเย็นไปหมด ไม่ว่าพรวาสนาดีโยม ธรรมเข้าที่ตรงไหนเย็นทั้งนั้น ถ้ากิเลสเข้าตรงไหนเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ได้หมดเลย ด้วยเหตุนี้เราจึงสงวนไว้สำหรับวัดเรา ในบริเวณพระจริง ๆ ห้ามไม่ให้ใครเข้าไปเกี่ยวข้องเลย ตลอดมานะ ไม่ให้ใครไปยุ่ง จะเข้าไปก็มีแต่คนรับใช้ของพระเป็นราย ๆ เข้า-ออก นอกนั้นไม่ให้เข้าไป การรับแขกรับคนก็รับที่ศาลา ไม่ให้ไปรับข้างใน รักษาความสงบเรียบร้อยตลอดมาจนชิน ว่างั้นละ ชินในการรักษาความสงบของวัด

นี่เรียกว่าเราอนุโลมเต็มที่ เรียกว่ามองไม่ทัน ที่มันชั่วเยี้ย ๆ มันเต็มไปหมดนะ เรียกว่ามองไม่ทัน มีมากต่อมาก แล้วก็มองไม่ทัน มันก็เลยหรรหรร วัดป่าบ้านตาด หรรหรร ที่สุดแหละ จะว่าอนุโลมไม่อนุโลมถ้าพูดว่ามองไม่ทันนะถูก ส่วนมากต่อมากเราไม่ค่อยเห็นนะเขาทำอะไร เขาจะทำตอนเราไม่อยู่ จะทำอะไร ๆ ถ้าเราอยู่นั้นได้ระวัง ไม่ระวังเอาจริง ๆ ไม่เล่นนะซี่เลยเชียวนะ นี่จะมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้าเหอ ลิงเหล่านี้เลิศเลอที่ไหนมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้าเหอ ขนabalเลยนะ

เราเทิดทูนสุดหัวใจพระพุทธเจ้า เรียกว่าเราเทิดทูนสุดหัวใจ เพราะอันนี้เป็นบ่อใหญ่ที่สุดที่ทำให้ความเย็นแก่โลก คือธรรมภายในใจ นับตั้งแต่ธรรมภายในใจของพระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกสั่งสอนโลก ไปที่ไหนร่มเย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน ถ้าธรรมไปที่ไหนเย็น ๆ เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้อุตส่าห์เสาะแสวงหาธรรมเข้าสู่ใจนะ เรื่องโลกเป็นอย่างนี้ละดูเอา ท่านดูเรา เราดูท่านแบบเดียวกัน ถ้าเราอยากจะถูกองไฟให้ดูในหัวอกของแต่ละคน ๆ ไม่มีชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำอะไรเลย ไฟจะเผาอยู่ในนี้ กิเลสตัณหาเผาอยู่ในหัวใจ นี่เอาธรรมจับเห็นหมดเลย

ถ้าธรรมอยู่ในตอนใดเกาะใดจะมีที่ชุ่มเย็นนะ ถ้าไม่มีธรรมแล้วเป็นไฟไปหมด เราอย่าเอากิเลสมาแข่งธรรม ถ้าเอากิเลสมาแข่งธรรมก็เรียกว่าเอาทุกขมาแข่งธรรม เต็มหัวใจของทุกคน ๆ ถ้าธรรมมีในใจมากน้อยในครอบครัวเหี้ยเหี้ยนก็มีชื่อเสียง พูดกันรู้เรื่อง ถ้าไม่มีธรรมพูดกันไม่รู้เรื่อง ผัวกับเมียกลายเป็นหมากัดกัน สนามมวย มวยฝีปาก ผัวกับเมียทะเลาะกัน แล้วให้ลูกเป็นผู้เข้าชมมวย เข้าใจไหม ลูกหลานเต็มบ้านเต็มเมืองดูพอกับแม่ทะเลาะกันบนเวที นั้นละถ้าไม่มีธรรมเป็นอย่างนั้น ถ้ามีธรรมเย็นไปหมดนะ มันต่างกันตรงนี้

เรานี้รักสงวนสุดหัวใจเรื่องธรรม ไม่มีลดเลยนะ ลดไม่ได้ว่างั้นเลยเรื่องธรรม ถ้าวัดธรรมเสียอย่างเดียวไฟนี้เผาไหม้หมดโลกอันนี้ โลกนี้เย็นเพราะธรรม ขอให้ท่านทั้งหลาย

นำธรรมเข้าไปปฏิบัติรักษา ได้มากได้น้อยในครอบครัวของเราขอให้มีความสุขอย่าเตลิดเปิดเปิง การอยู่การกิน การใช้การสอย การไปเที่ยวที่นั่นที่นี้ก็อย่าลืมเนื้อลืมตัวจนเกินไป ให้มีความสุขเขตบางคนเรา ถ้ามีความสุขเป็นเครื่องรักษาตัวอยู่ความปลอดภัยก็มี ความสงบรวมเย็นก็มี ถ้าปล่อยให้กิเลสเข้าทำงานเลอะไปหมดเลยนะ ไม่มีชื่อมีแป เลอะเทอะไปหมด ไม่มีใครเป็นที่พึ่งของใครได้เลยละ เพราะเป็นไฟแบบเดียวกัน ถ้ามีน้ำดับไฟอยู่ภายในจิตใจแล้วเย็น

นี่เราเป็นห่วงมาก ห่วงพี่น้องทั้งหลาย ที่ได้เทศน์ว่าการคราวนี้ก็ตอนช่วยชาติ สมเจตนาตามกำลัง อันแรกก็คือวัตถุ ที่จะฟื้นฟูวัตถุ ที่เมืองไทยเราจะล่มจม โลกมองเห็นภายนอกวัตถุจะพาให้ล่มจม ธรรมดูทั้งภายในภายนอก ที่โลกจะล่มจมเพราะอะไร เพราะหัวใจล่มจม หัวใจไม่มีธรรมมีแต่ทางที่จะล่มจม จึงต้องฟื้นฟูธรรมเข้าสู่ใจ ใจรู้เนื้อรู้ตัวแล้ว ก็รู้จักความผิดถูก ชั่วดี การประหยัดมัจฉัสถ์ ความรู้จักประมาณจะมาเองๆ ถ้ามีธรรม ถ้าไม่มีธรรมหาประมาณไม่ได้นะ จึงขอให้พากันมีธรรมในใจทุกคนๆ

เราเป็นลูกชาวพุทธอย่าเตลิดเปิดเปิงวิ่งตามกิเลส โลกอันนี้โลกวิ่งตามกิเลสทั้งนั้น หาความสุขไม่ได้ กว้างแสนกว้างโลกนี้ เราไปหาที่เกาะไหน เกาะเป็นที่อยู่แห่งความสุข คนมีความสุขเกาะไหนๆ ไม่มี ถ้าเกาะใดมีธรรมมีธรรมเป็นที่บำเพ็ญแล้วพอเย็นบ้างนะ ไม่ว่าสถานที่ใดถ้ามีธรรมเป็นที่อบรมจิตใจ ยับยั้งจิตใจได้บ้าง ใจจะพอมีความสงบ ถ้าไม่มีที่อบรมจิตใจเลย ปล่อยให้แต่ฟืนแต่ไฟเผาไหม้โลกด้วยแล้วพินาศตลอดไปเลยนะ ให้พากันจดจำให้ดี อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนเกินไป

ธรรมพระพุทธานี้เคยจุดลากโลกออกจากความเดือดร้อน เป็นฟืนเป็นไฟมามาก ต่อมากแล้ว ขอให้ยึดเข้ามาบำรุงรักษา ชะล้างสิ่งเป็นฟืนเป็นไฟในหัวใจของเราด้วยอรรดด้วยธรรม ให้มีธรรมในใจนะ ถ้าไม่มีธรรมในใจไม่มีโลกอันนี้ว่าที่ไหนจะเป็นความสุข ไม่มีจุดไหนที่มีธรรมจุดนั้นละมีความสุข ให้จำจุดนั้นให้ดี เวลาที่จะสงบจิตใจเรา อารมณ์ของใจมันเป็นฟืนเป็นไฟอยู่ตลอดตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ แล้วระงับกันด้วยการหลับนอน ถ้าไม่มีการหลับนอนมนุษย์นี้ตายพินาศนะ

ความระงับดับทุกข์ของมนุษย์นี้อาศัยการหลับนอน บางรายเมื่อทุกข์มันมาก ความวุ่นวายมันมากแล้วดับกันไม่ลง นอนไม่หลับตลอดรุ่งก็มี บางคนถึงเป็นบ้าไปเลยก็มี นี่ละเพราะไฟความวุ่นวายภายในจิตใจ แทนที่จะระงับด้วยการหลับนอน ระงับไม่ลงก็มี เพราะทุกข์มันมาก กิเลสรุนแรงทำให้หลับนอนไม่ได้ บางรายกลายเป็นบ้าไปก็มี เพราะความคิดมาก วุ่นมาก ถ้ามีธรรมในใจสงบ เวลาหลับนอนก็เป็นความสุขอันหนึ่ง เวลาพักใจจากการ

งานยุ่งเหยิงวุ่นวายด้วยธรรม มีการอบรมจิตใจให้สงบเย็นใจด้วยการภาวนาบ้าง นี่ละที่ว่า เป็นที่ระงับดับใจเราได้ในเวลานั้น ทุกอย่างถ้ามีความสงบภายในใจ

เพราะฉะนั้นเวลาจะหลับจะนอน ขอทุกคนจงอย่าลืมพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ น้อมนำท่านเข้ามาสู่ใจ แล้วตั้งขึ้นเป็นคำบริกรรมพุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ ให้เป็นคำบริกรรมติดกับใจ มัดใจไว้ ไม่อย่างนั้นใจนี้จะถูกกิเลสลากไปห้าทวีปไม่หยุดนะ ถ้าเอาคำบริกรรมติดเอาไว้ก็เรียกว่าลุ่มโซไว้ สติติดแน่นเข้าไปอีก มัดเข้าแน่น ไม่ให้มัน คิดยุ่งไปไหน สักเดียวใจก็จะสงบลงๆ พอใจสงบลงเท่านั้นเราจะเห็นโทษแห่งความวุ่นวาย ทั้งหลาย ในขณะที่ใจสงบเป็นคุณค่าขึ้นมาภายในใจ ถ้าใจหาความสงบโลกไม่มีที่หมายนะ กว้างแสนกว้างมันมารวมอยู่ที่กองทุกขในหัวอกเราที่ทุกคนนั้นแหละ ถ้าธรรมมีในใจไม่ว่า อยู่สถานที่ไหนหากเย็นอยู่ในใจนั้นแหละ ให้พากันไปปฏิบัตินะ

การบำรุงจิตใจให้สงบด้วยอรรถด้วยธรรมเป็นทางเดินของนักปราชญ์ จอมปราชญ์ กองทุกข์ทั้งหลายคือกิเลสออกได้เรียบริ้อยแล้วมาสอนพวกเรา ให้เรายึดเอาอุบายวิธีการที่ท่านสอนไว้แล้วนั้นมาปฏิบัติต่อตัวเอง แล้วจิตใจจะมีความสงบร่มเย็นเป็นลำดับนะ ให้ดูใจตัวเอง โลกสงบหรือไม่สงบ ใครเป็นโรคเป็นภัย ไม่เป็นโรคเป็นภัย ใจเป็นโรคเรื้อรัง ให้ดูหัวใจของเรา โรคเรื้อรังประจำที่ใจมีมากมีน้อยมีอยู่กับทุกหัวใจ ให้มีธรรมระงับ เป็นหมอเป็นยาอยู่ภายในใจของเราด้วยธรรม ด้วยสติธรรม ปัญญาธรรม พินิจพิจารณารักษา ตนให้ดี

สิ่งใดที่ผิดอย่าไปฝืนคิดต่อไปให้มาก แล้วไฟเผาตัวเองซ้ำเข้าไปอีก สุดท้ายก็เป็น ถ้าเป็นถ่านไปหมด ต้องระงับมันด้วยอรรถด้วยธรรม แล้วเราจะเย็นไปเรื่อยๆ นะ ให้พากันยึดกันเกาะเอาไว้ โลกนี้หาความสงบไม่ได้ถ้าใจไม่มีธรรมเครื่องกล่อมให้มีความสงบ แล้วจะไม่มี ความสงบเลยโลกนี้ หากจุดหมายปลายทางไม่ได้ น้ำมหาสมุทรว่ากว้างแสนกว้าง ทุกข์ของโลกนี้ครอบมหาสมุทร มีอยู่ทุกหัวใจ สัตว์โลกมีอยู่ที่ไหนทุกข์มีอยู่ที่นั่นกว้างยิ่งกว่ามหาสมุทร ถ้าระงับมันไม่ได้ก็เป็นไฟไปด้วยกันหมด ถ้าระงับได้ด้วยอรรถด้วยธรรมก็ จะมีความสุขความสำราญบานใจบ้าง

เพราะฉะนั้นมนุษย์เราจึงมีศาสนาประจำ เพื่อเป็นน้ำดับไฟนั้นแหละ สำหรับพุทธ ศาสนาของเราเลิศเลอแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลายเกาะให้ติดนะ ถ้าเกาะติดนี้แล้วเราจะผาสุก เย็นใจ ความร้อนนี้เพราะกิเลสสะพาให้ร้อน ไม่ใช่ดินฟ้าอากาศพาให้ร้อน อันนี้เขาเป็นไปตามกาลเวลาลำเวลาของเขา หน้าร้อนก็มี หน้าหนาวมี หน้าฝนมี แต่ภายในจิตใจของเราไม่มี ฤดูกาล มีแต่หน้าร้อนทั้งนั้น ร้อนเป็นพื้นเป็นไฟ จากนั้นก็มีสิ่งมาล่อลวงให้เพลิดให้เพลิน

สร้างความหวังขึ้นที่ใจ แล้วติดกับอันนั้น ดิ้นกับอันนี้ ผลสุดท้ายก็คือความผิดหวังมาเผาหัวใจเร่อีกนั่นแหละ ให้พากันเอาธรรมเข้าไปประังบะ

กลับไปนี่เราไม่ได้หยุดนะ นี่พระก็ตายอยู่ที่วัดป่าบ้านตาด ท่านปัญญาวัฑโฒ เป็นชาวอังกฤษ มาอยู่วัดเราตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๐๖ นี้ ๒๕๔๗ เป็น ๔๑ ปีท่านก็มาเสียชีวิตที่วัดเรา วัดนั้นก็อีกทีกคริกโครมไปด้วยการเป็นการตายของโลกที่อยู่ร่วมกัน ผู้ตายก็ตายไป ผู้ยังมีชีวิตอยู่ก็วิ่งว่อน วัดป่าบ้านตาดนั้น โอ้ย เหมือนกับกองทัพเข้าศึกยุ่งกันเวลานี้นะ ท่านปัญญาตายที่นั่น เราไปนี่ก็ไปเข้าสงครามนั้นอีก สงครามยุ่ง นั่นละเป็นอย่างนั้นละ โลกอันนี้โลกยุ่ง

ให้พากันยับยั้งตัวเองนะ การเป็นการตาย เป็นด้วยกันตายด้วยกันทุกคน อยู่ในเวลานี้ไม่มีใครแม้รายเดียวจะพ้นการตายไปได้ ต่างกันแต่เพียงว่าก่อนหรือหลัง ช้าเร็วเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นในเวลาที่ยังไม่ถึงกาลนี้ใครจะเตรียมเนื้อเตรียมตัว หาความดีใส่จิตใจของตนเพื่อความสงบร่มเย็นในภพชาติต่อไปก็ให้หาเสียนะ ให้เสาะแสวงหาเสีย ตายแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไรแหละ สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อยก็ให้ชื่อว่าเป็นสมบัตินั้น สมบัตินี้ ความจริงก็คือแร่ธาตุประเภทต่างๆ เต็มแผ่นดินเหมือนกันหมด เมื่อเราไม่สมมุติว่าอันนั้นเป็นอัน อันนี้เป็นอัน มันก็เป็นแร่ธาตุเหมือนกันหมด เมื่อสมมุติแล้วก็ยกอันนี้ขึ้นว่าอันนี้ดีอันนั้นไม่ดี แล้วก็ไปยุ่งกับสิ่งเหล่านี้ละมนุษย์เรา เพราะฉะนั้นให้สร้างความดีภายในใจให้ดี

เหล่านี้มันมีใครระลึกพุทโธไหม พุทโธศาสดาองค์เลิศยัดเข้ามาไว้ในหัวใจ นึกพุทโธๆ ได้บ้างไหม หรือไม่มีพุทโธเลยเธอ มีตั้งแต่กิเลสตัณหาพายุ่งตลอดเวลา ใช้ไม่ได้นะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจบ้าง เราสอนโลกคราวนี้รู้สึกว่าได้พอประมาณตามเจตนาความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ที่จะทำให้ชาติไทยของเราลุ่มจม เพราะจิตใจพาล่มจมเป็นอันดับแรกแล้ว ก็ฟื้นขึ้นมาทางด้านวัตถุประสงค์ ขวนขวายหามาที่พอลุ่มตาอ้าปากได้บ้างแล้ว ทองคำเราเวลานี้ก็ได้ถึง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม ที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว เป็นทองคำ ๑๑ ตัน กับ ๓๗ กิโลกรัม ส่วนดอลลาร์เข้าแล้วสิบล้านสองแสนกว่าบาทเข้าแล้ว นี้อยู่ในคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว

ส่วนเงินสดนั้นกระจายออกทั่วประเทศไทย อย่างนี้ที่ท่านทั้งหลายมาบริจาคนี้ไม่ไปไหนนะ เราไม่เคยเก็บ ได้อะไรๆ มาเพื่อโลกทั้งนั้นๆ เราไม่ได้เพื่อเรา พุดให้เต็มศัพท์เต็มแสงตามที่เรารู้สำหรับตะเกียกตะกายมาแทบเป็นแทบตาย เรารู้สึกว่ามาจนกระทั่งถึงขั้นพอแล้ว ความดีที่พอนี้สุดยอดแห่งความสุขนะ ความดีพอ เรื่องความชั่วช้ำลามกไม่มีพอ เผากันไปตลอด กิเลสไม่มีความอึดพอ มีแต่ความหิวโหย ได้มามากเท่าไร

หิวยิ่งโหยมากขึ้น ส่วนธรรมได้มากเท่าไรพอเป็นลำดับลำดับ ถึงขั้นพอแล้วพอ เมื่อถึงขั้นพอแล้ว ความสุขอันเลิศเลอไม่มีอะไรเกินคำว่าพอ อยู่ในนั้นหมด

นี่ละธรรมเสาะแสวงหาได้จนถึงขั้นพอได้ ไม่เหมือนกิเลส ส่วนเสาะแสวงวิ่งตามกิเลสไม่มีใครว่าพอ ตายทิ้งเปล่าๆ ด้วยกันหมด แต่ผู้เสาะแสวงหาธรรม ผู้ที่พอมีจำนวนมากมายเป็นสักขีพยานให้เราเห็นอยู่เวลานี้ พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์พอหมด พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ๆ มีจำนวนมากน้อยเพียงไรพอหมด แล้วความสุขที่เกิดขึ้นจากพอนี้เป็นความสุข ที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว นั่นละการเสาะแสวงหาความดี เมื่อถึงขั้นพอ พอ ส่วนวิ่งตามกิเลสวิภูวนไม่มีคำว่าพอ ใครจะเก่งขนาดไหนก็จมทั้งนั้น ถ้าเอาธรรมเข้ามาแข่ง มีการยับยั้งเอาตัวรอดไปได้นะ ขอให้ท่านทั้งหลายจดจำให้ดี วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

จากนี้แล้วลาพี่น้องทั้งหลายกลับอุดร ไปนี้ก็ไปยุ่งกับเรื่องการเป็นการตาย การเผาศพเผาเมรุอะไร ฟัง วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ หลังจากเรามอบแล้วเวลานี้ ยังเหลืออยู่ที่ จะมอบคราวหลังต่อไป ด้วยวิธีการเป็นทองคำน้ำซันน้ำซิม ค่อยไหลเข้าคลังหลวงของเราเวลานี้ได้แล้ว ๑๑ กิโล ๓๔ บาท ๘ สตางค์ ที่เราได้แล้ว เหล่านี้จะเรียกว่าเป็นน้ำไหลซิมทองคำที่ไหลซิมตามทองคำส่วนใหญ่ ซึ่งเข้าสู่คลังหลวง

วิทยุเราเวลานี้กำลังขยายนะ สวนแสงธรรมกระจายไปหลายจังหวัด ทางเชียงใหม่ก็จะตั้งนะ เขาเรียกดอยอะไร ท่านวิทยาเป็นพระวัดป่าบ้านตาดมาสร้างวัดอยู่ที่นั่น (อำเภอฝางครับ) หมอกมากทีเดียวเราไปเทศน์ที่นั่น จนมองหาอะไรไม่เห็น เขาว่าจะตั้งขึ้นจุดนั้นจุดหนึ่ง ก็เหมาะดีนี่นะ ต่อไปนี้จะกว้างขวาง อรรถธรรมก็จะแผ่กระจายไป

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz